

Egy hét a Tisza-tavon

(kis)Hajónapló

4. rész: A 13 éves kapitány

Augusztus 16. vasárnap

B. motorcsónakot bérel, végig akarja járni a Tisza-tavat. 12 órára hatezer forint, meg a benzin. Az út legnagyobb nyertese a 13 éves Marci, aki – versenyezve Verne regényével (A tizenöt éves kapitány – ismeri még valaki?) – az egész úton vezette a csónakot.

Még utólag is ragyogó arccal mesél: – Ármentünk Poroszlóra kocsival. Itt motorcsónakot béreltünk. Kaptunk felszerelést: csákyát, evezőket, mentőmellényt, biztos, ami biztos. B. megmutatta, hogy kell vezetni, aztán elindultunk. Először Sarudra mentünk át. Megnéztük, milyenek az „agyaggödrök”. Nem volt veszélyes. Több volt a hínáros rész, de rövidebb lett az út. Sarudon N. kiszállt, így négyen mentünk tovább.

– Átvágtunk a Sarudi-medencén, kimentünk a Nagy-Tiszára, egy öblítő csatornán és egy zsilipen át jutottunk be a Szalóki-medencébe. Igaz, ez nem volt egyszerű, egy másik motorcsónakos vezetett el bennünket. 2–3 órát az abádszalóki strandon töltöttünk, fürödtünk, ebédeltünk. B. bérletet vett a csúszdára Áronnak meg nekem, de ő is lecsúszott néhányszor. Nagyon jó volt.

Aztán elindultunk vissza. Nem lett volna semmi baj, de nem vettük észre, hogy mikor fogy ki a benzin. Ha utána feltöltöttük, sokat kellett rángatni, míg újra beindult. Ez többször is előfordult. Este hatra érünk vissza Sarudra. Ott Áron és Cs. kiszállt, helyettük Petra és F. utazott tovább Poroszlóig. Az agyaggödrökben néha-néha elakadt a hajócsavar, de ha hátramenetbe kapcsoltam, ledobta magáról a hínárt. Igaz, hogyha ügyetlenkedtem, B. egy kicsit felemelte a hangját. De azért ez is nagyon jó volt. A csónak tulajdonos felajánlotta, hogy jövőre felfogad hajósinasnak.

F. korántsem volt elragadtatva.

– Zajos és gyors a motorcsónak, nem lehet igazán szemlélődni. Inkább evezek.

Amíg a „nagy utazás” lezajlott, F. és J. délelőtt – két unokával

– átautóztott Poroszlóra, és megnézte a Tisza-tavi tanösvényt. Elragadtatással meséltek róla, ezért a továbbiakban többen is követjük példájukat.

A délután folyamán megérkeztek a „hiányzó” családok: a V. család Szegedről, a K. család felnőtt tagjai és az A. család Szarvasról. A szegedi G.-ék – a két éves Levente betegsége miatt – igazoltan távolmaradtak. Így a tervezett 22-es létszám 18-ra módosult.

Augusztus 17. hétfő – A Tisza-tavi tanösvény

A Tisza-tó legnagyobb „találmánya” a tanösvény. Komphajóval lehet megközelíteni az egyik kikötőt; a másikat, a kilátó mellett, kishajókkal a Kis-Tiszán. 1,2 km-es, vörösfenyő-cölöpökre épült, pallókból kirakott út vezet a Tisza-tó rejtékébe.

A tájékoztató táblák mellett – amelyek érthető nyelven ismertetik a növény- és állatvilág egyedeit – ott a valódi növény és állat. Egyszerre látható a vízi növények levele, virága, termése, némelyiknek még a gyökere is. A madarak kézzel fogható közelségben vannak, a halak a talpunk alatt fickándoznak, a kilátóból ragyogó kilátás nyílik a Kis-Tiszára, a Tisza-tó hínárosaira, nádasaira, víztükrükre.

Másfél órás egy turnus, az egyes állomásokon lelkes vezetők adnak tájékoztatást, utána szabadon lehet barangolni a kacskaringós útvonalon. A kicsikre is gondoltak: alig lehetett leszedni őket az ötletes játékokról. Mi kéttornusnyi időt töltöttünk a tanösvényen.

De azért büszkén állapítottuk meg: a Holt-Körös egy-egy öblében is megtalálhatjuk ezt a gazdag növényvilágot: a nádat, a gyékényt, a nyílfüvet, a békalencsét, a békanyálat (pfuj!), a békaturajt és a tavirózsát. Igaz, a vízi madaraból nálunk kevesebb van.

Kép: K. Szarka Judit, Kutas Béla
Szöveg: Kutas Ferenc